

Dödsbos skatteavdrag

Av bitr taxeringsintendenten Uno Vilmark

Vid taxering av oskiftat dödsbo skall för det beskattningsår då dödsfallet inträffade tillämpas samma bestämmelser, som skulle ha gällt för den avlidne. För fjärde året efter dödsåret och för senare år skall dödsbo vid taxering behandlas som handelsbolag sedan inkomst eller förmögenhet något av dessa år överstigit 10.000 kr resp 100.000 kr. Vid taxering av oskifta dödsbon i andra fall skall andra regler tillämpas. Här skall något diskuteras vad som då gäller beträffande avdrag för kommunal skatt.

Från sammanlagda beloppet av skattskyldigs inkomster medges enligt 4 § förordningen om statlig inkomstskatt avdrag för sådan allmän kommunalskatt, som påförts under året näst före det taxeringsår, varom fråga är. Avdraget skall beräknas till minst 2.250 kr. Minimibeloppet gäller dock inte för fysisk person, som taxeras till statlig inkomstskatt i det för riket gemensamma distriktet, samt ej heller för juridisk person "annat än i fall som avses i 6 § 3 mom." förordningen om statlig inkomstskatt. Enligt det momentet skall "bestämmelserna i 53 § 3 mom. första, tredje, fjärde och femte styckena kommunalskattelagen om taxering av oskiftat dödsbo äga motsvarande tillämpning vid taxering till statlig inkomstskatt". Första stycket handlar om dödsfallsåret och fjärde och femte styckena om dödsbon som handelsbolag. Tredje stycket lyder: "För senare beskattningsår än det, då dödsfallet inträffade, taxeras oskiftat dödsbo, om den avlidne vid sitt frånfälle var bosatt här i riket, som inländsk juridisk person och i annat fall som här i riket icke hemmahörande juridisk person." De dödsbon, vars taxering vi diskuterar här, skall alltså behandlas som juridiska personer. Sådana äger ju inte rätt till avdrag för kommunalskatt med minst minimibelopp "annat än i fall som avses i 6 § 3 mom." o. s. v.

För dödsfallsåret tillämpas bestämmelserna för fysiska personer. De dödsbon, vilka behandlas som handelsbolag, taxeras inte själva. De enda dödsbon, som taxeras såsom juridiska personer är sådana, vars taxering diskuteras här. Hur skall bestämmelserna tolkas? Avsikten har nog inte varit, att "våra" dödsbon skall erhålla avdrag för kommunalskatt med minst minimibelopp, men är inte lagen skriven så, att de kan erhålla det? Om här ifrågavarande dödsbon äger rätt till dessa avdrag, torde det vara "uppenbart förbiseende" av taxeringsmyndigheterna att inte medgiva det. Dödsbon äger då extra ordinär besvär rätt beträffande dessa avdrag.

Självdeklaration skall "avfattas å blankett enligt fastställt formulär". Av anvisningstexten på deklaraionsblankettens tredje sida erhåller man lätt den uppfattningen, att dödsbo som juridisk person inte kan erhålla avdrag för kommunalskatt med annat belopp än det som påförts. Det torde inte vara många dödsbon, som vare sig yrkat eller tillerkänts avdrag för kommunalskatt med minimibelopp. (Sedan taxeringarna år 1968 har minimibeloppet varit 2.250 kr eller för samtaxerade 4.500

kr gemensamt.) Fram till taxeringarna år 1969 hade 6 § 3 mom. förordningen om statlig inkomstskatt sådan lydelse, att dödsbon kunde erhålla kommunalskatteavdrag med minimibelopp endast för det beskattningsår, då dödsfallet inträffade. Avsikten har nog inte varit att ha andra bestämmelser nu. Om tolkningen här ovan av ordalydelsen i de nuvarande bestämmelserna verkligen är riktig, d v s att s k unga och små dödsbon kan erhålla kommunalskatteavdrag med minimibelopp, kan den i vart fall inte gälla taxeringar åsatta tidigare än år 1969.

Det går inte att göra deklaraionsblanketter, som täcker alla specialfall. Man kan därför inte taga för visst, att blanketten ger helt uttömmande anvisningar i just denna fråga.

Tages kommunalskatteavdraget bort, försvinner problemet. För närvarande får nog lagen anses vara så dunkelt skriven, att tolkningen av den kan diskuteras.

Anm: Se också Penser i Sv Skattetidning 1969 sid 355 och prop 85/1966 sid 93.